

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 63. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1814_227A-txt-shoot-idm2215.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Saaledes hjalp da Herren kraftelig sit Folk, men det skedte dog, at Judas, der Nøden tyktes mindre, forglemte, at al Størke er af Himlen, og at det bør sig for Menneskens Børn at stole paa Herren allene, og han hørte de Romeres Navn, som boede i det Land Italien, langt sønder og vester paa i Europa, der, som Staden Rom staaer endnu, og han hørte om alle deres Krige, og mandelige Gjerninger, hvordan de havde overvundet mægtige Konger, og indtaget Lande fjern og nær, Macedonien og Grækenland, og meget af Asialand, og at de vare til Skræk for alle deres Fiender, men til stor Trøst og Bestørkelse for deres Venner, og med alt Dette havde Ingen iblandt dem sat Krone paa sit Hoved, eller klædt sig i Kongeligt Smykke, at synes stadselig deri, men de raadsloge dagligen, trehundrede og tive Mænd, og beraadte sig om menig Mand at holde dem vel. Da meente Judas at styrke sig meget, naar han gjorde Pagt og Venskab med dem, og han udsikkede Bud paa den lange Reise, og de kom til Raadet, og røgtede det Ærende, de havde at føre, og det behagede de Romere vel, og der gjordes Pagt og Venskab, og det blev indgravet i Kaabbertavler, til en Vished og til Ihukommelse. Saa havde da Judas mægtige Venner, men der den syriske Krigshær igjen drog imod ham, da fik han flux at fornemme, hvad Menneskens Hjelp er til at give Frimodighed i Nøden, thi langt borte vare hans Romere, nu da det gjaldt, og han blev førstegang angest i Hjertet, og Herren var ikke med ham, og han gik hen og faldt i den Strid. Saa bleve Judas Brødre Krigsøverst, den ene efter den anden, og Folkets Hjerte hængte ei længere fast ved Herren, som i Trængselens de første Dage, og de gjorde Pagt med Rome⁶⁵re og med Syrer, saa med Een og saa med en Anden af dem, der stred om det syriske Rige, og mente, at de handlede klogelig, i det de søgte Menneskens Hjelp, og forglemte, at Herren er Frelser allene, og deres Øverst faldt ved Sværd og ved Sving, og Jøder strede mod Jøder, som alt er at læse i Maccabæernes første Bog.